

2024. március 11., hétfő

Iz 65,17-21, Jn 4,43-54

Új ég és új föld. – Uram, Teremtőm, Te úgy tettél ezzel a világgal, mint a teremtés női magyarázata mondja: Megalkotta Isten az Embert a föld anyagából, majd bordáját kivéve asszonnyá formálta. Miért is? Mert a művészek gyakran először piszkozatot készítenek, s utána alkotják meg az igazit! Tehát a mostani világunk igazán csak próbálkozás, hogy hadd jöjjön az idők végén az általad megálmodott, valódi világ? Mert az a hangulata a mai szentírási résznek, hogy valami nincs rendben, valami nem tökéletes, és ezért egy teljes és igazi világra kell várnunk. Azt hiszem, mi sem vagyunk teljes és kész alkotások, hanem csak afelé alakulgatunk, hogy végül is Te legyél az, aki teljessé formálsz a mi mostani, fogyatékos létünket. Vagy mi rontottuk el, és Te, mint igazi jó fazekas, újragyúrod elferdült valónkat? Te tudsz tökéletlent is alkotni, vagy mi látjuk annak a teremtést, mert a tökéletlenek szemével méregetjük? De jó lenne tudni!

Jön ez a királyi tisztségviselő, aggódó szívű apa. Fia élete nagyon nincs rendben, halálán van. Jól van ez így? Hiszen mindnyájan halandók vagyunk. Te, Urunk, helyreigazítod, ami mulandó és halandó, rámutatsz, hogy nem akarsz halált és torzókat, hanem ép, egészséges és boldog embereket, akik kifejezik azt, amit mondtál: De kezdetben nem így volt.

Hitt az ember Jézus szavának. Hazáig ezerszer elgondolta: Milyen lesz, ha fia egészségesen, mosolyogva várja, de az is ott sötétlett: hátha semmi sem változott, csak még rosszabb lett. De az előző győzött lelkében: A jobbat, a csodát várta, s meg is kapta. Ugye, mi is hiszünk Jézusnak, hogy ő az, aki újjáalkot mindent, Úr s Király a föld felett. Átalakítja a mi halandó testünket is, és megdicsőült testéhez hasonlóná teszi. Ezt ígérte, nyugodtan vehetjük a lépteinket a Haza felé.

Podmaniczki Imre, Páhi